

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.186/2001 privind instituirea sistemului de declarații de livrare a tutunului brut s-a stabilit că începând cu anul 2002 toți producătorii de țigarete care își desfășoară activitatea pe teritoriul României beneficiază de reducere de accize 40% dacă utilizează tutun cultivat de producătorii autohtoni, în cantitate de peste 5000 tone pentru producția de țigarete realizată anual.

Aplicarea prevederilor art.10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.186/2001 în practică a ridicat o serie de probleme prin faptul că există o neconcordanță între totalul producției de țigarete din România la nivel anual și cantitatea de tutun autohton ce poate fi pusă la dispoziția producătorilor pe aceeași perioadă. Condițiile existente în momentul de față asigură posibilitatea acordării acestei facilități pentru unul sau maximum doi producători, în situația în care pe piața românească funcționează 5 mari producători, dintr-un total de 8 agenți economici producători interni de țigarete.

Prevederile acestui articol nu asigură un climat concurențial bazat pe principii de echitate pentru toți operatorii de pe piața produselor de tutun din România.

Prin Legea nr.73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare în România se instituie Fondul Român de Orientare și Dezvoltare a Agriculturii și Pădurilor, alimentat din sume reprezentând 50% din cuantumul anual al taxelor vamale aferente importurilor de produse agricole și alimentare, 20% din volumul accizelor aferente băuturilor alcoolice și tutunului, 10% din taxa pe valoarea adăugată aplicată produselor agricole și alimentare și taxa pentru eliberarea licențelor de fabricație a produselor alimentare.

Toate aceste surse sunt venituri ale bugetului de stat, iar schimbarea destinației acestora conduce la diminuarea corespunzătoare a veniturilor bugetare cu cca.6227 miliarde lei, știut fiind faptul că

În ultimii ani bugetul de stat a fost elaborat în condiții de austeritate, dat fiind nivelul scăzut al veniturilor. Prevederile privind sursele fondului nu pot fi aplicate din punct de vedere tehnic și procedural întrucât norma juridică nu este suficient de clară, textul conținând elemente contradictorii referitoare la constituirea fondului pe de o parte, și la modalitatea de virare a sumelor, pe de altă parte.

Având în vedere imposibilitatea transpunerii în practică a reglementărilor de natură fiscală introduse prin cele două acte normative menționate, se impune abrogarea, respectiv suspendarea aplicării acestora pentru anul 2002.

Experiența primului an de aplicare a noului sistem de impunere a demonstrat necesitatea existenței unui interval mai mare între momentul depunerii fișelor fiscale de către angajatori (28 februarie) și cel al depunerii declarațiilor de venit global de către contribuabili (31 martie), perioada de timp necesară pentru prelucrarea informațiilor conținute în fișele fiscale.

Finalizarea acestor prelucrări va influența pozitiv activitatea de emiteră a deciziilor de impunere anuală, în sensul reducerii timpului necesar pentru emiteră și comunicarea acestora către contribuabili.

În acest sens, prin această ordonanță se prevede stabilirea termenului de depunere a declarației de venit global și a declarațiilor speciale la data de 30 aprilie, față de 31 martie prevăzut în textul inițial al ordonanței, precum și îmbunătățirea redactării textului în sensul eliminării prevederilor redundante.

Prin intrarea în vigoare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor au apărut numeroase probleme referitoare la punerea în aplicare a acestui act normativ.

Alin.(2) al art.39 prevede ca indiferent de destinația bugetară a sumelor provenite din amenzile contravenționale, procesele verbale de constatare și sancționare sunt comunicate unităților fiscale din subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

Această prevedere este în neconcordanță cu dispozițiile alin. (3) al aceluiași articol care prevede că "executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor bugetare".

Astfel, în conformitate cu prevederile art.24 din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 organele de executare silită ale Ministerului Finanțelor Publice sunt abilitate să aplice procedura de executare silită numai pentru creanțele bugetare administrate de către acesta, constând în venituri stabilite prin lege, care constituie resurse ale bugetului de stat.

De asemenea, menționăm că în prezent aparatul Ministerului Finanțelor Publice nu dispune de suficiente resurse umane care să aplice procedura de executare silită pentru toate creanțele bugetare provenite din amenzi, sau care să redistribuie procesele-verbale de constatare și sancționare a contravenției sau, după caz, dispozitivele hotărârii judecătorești prin care s-au soluționat plângerile organelor competente să aplice această procedură.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului pentru reglementarea unor măsuri fiscale, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

